

R O K Č E S K É H U D B Y
**OD SMETANY
PO FILMOVKU**

**Podkrkonošský symfonický orchestr
diriguje Martin Hybler**

3. 5. 2024 KC Střelnice 19:30 **TURNOV**

11. 5. 2024 KD Střelnice 19:00 **VRCHLABÍ**

8. 6. 2024 KC Golf 19:30 **SEMILY**

Oskar Nedbal
Polonéza z baletu Pohádka o Honzovi

Vítězslava Kaprálová
Suita rustica, II. věta

Petr Matoušek
PSOCHOD

Zdeněk Fibich
Poem

Karel Kovařovic
Fantazie z opery Prodaná nevěsta Bedřicha Smetany

přestávka

Dalibor C. Vačkář
Pyšná princezna

Luboš Fišer
Tajemství hradu v Karpatech – úvodní znělka a hlavní téma

Ondřej Soukup
Kolja

Zdeněk Liška
Spalovač mrtvol – Ďábelský valčík

Karel Svoboda
Cirkus Humberto
Což takhle dát si špenát
Návštěvníci

Petr Hapka
Krakonoš a lyžníci – Veselé lyžování, Pán hor
Páni kluci

Jaromír Vomáčka
Pan Tau

V roce 1924 se konaly velkolepé oslavy stoletého výročí narození Bedřicha Smetany. Pořádaly se desítky koncertů, Národní divadlo uvedlo všechny Smetanovy opery, odhalovaly se pomníky, konaly se výstavy, vydávaly se noty a publikace... Od té doby, a zejména pak od roku 1954 se každých deset let připomíná výročí nejen Smetanovo, ale také Dvořákovo, Sukovo, Janáčkovovo... Čtyřka na konci znamená Rok české hudby.

Oskar Nedbal (1874–1930) studoval housle na pražské konzervatoři a později také skladbu u Antonína Dvořáka. Působil jako violista věhlasného Českého kvarteta a dirigoval Českou filharmonii. Od roku 1906 pak působil ve Vídni jako dirigent a vybudoval si jisté renomé jako skladatel, především operetní (jeho operety *Polská krev* či *Vinobraní* patří v podstatě ke světovému repertoáru tohoto žánru). V českém kontextu je významná také jeho baletní tvorba. *Pohádka o Honzovi* měla premiéru v roce 1902 v Národním divadle v Praze.

Vítězslava Kaprálová (1915–1940) studovala skladbu a dirigování na brněnské konzervatoři a poté v mistrovských třídách konzervatoře v Praze. Od roku 1937 žila v Paříži, kde studovala dirigování a také zde soukromě konzultovala své skladby s Bohuslavem Martinům. V Paříži komponovala velmi intenzivně. Z tohoto období pochází i *Suita rustica* (1938).

Petr Matoušek (*1991) pochází ze Semil, v současné době žije v Praze. Vystudoval krajinné inženýrství na Fakultě životního prostředí ČZU v Praze a kompozici na Konzervatoři a VOŠ Jaroslava Ježka u profesorů Afrodity Kathmeridou a Jiřího Churáčka. Kompozičně se zabývá hudbou symfonickou, ale i hudbou komornějšího charakteru např. pro smyčcové orchestry. V PSO působil řadu let jako hráč na bicí nástroje a dodnes se příležitostně do bicí sekce vrací. V minulosti mu PSO premiéroval již celkem tři skladby. Kromě hudby se profesně zabývá akustikou a problematikou hluku v oblasti životního prostředí.

Podnět k napsání nové skladby vzešel přímo od orchestru, což mě velice potěšilo. U příležitosti Roku české hudby jsem chtěl orchestru věnovat něco výstižného a krátkého, jednoduše pro radost. Forma pochodu se přímo nabízela. Napsal jsem krátké úvodní téma, které rychle vystřídá téma vedlejší s nosnou melodií, kratší provedení ve stylu "moc se nevykecávat", repríza a šlus - myšleno coda, tedy závěr. Neodpustil jsem si typicky pochodovou kombinaci malého bubínku a pikoly. Inspirací mi byly pochody psané na počátku 20. století v Anglii, nicméně myslím, že vyzněním a stylem jsem zůstal v Čechách. Posuďte sami.

Závěrem čestně prohlašuji, že po vzoru ostatních autorů, které dnes uslyšíte, jsem ani já při komponování nepoužil umělou inteligenci.

Zdeněk Fibich (1850–1900) se zapsal do dějin (nejen české) hudby především svými melodramy. Jeho nejznámější dílo, které známe jako **Poem**, pochází z rozsáhlého cyklu drobných klavírních skladeb *Nálady, dojmy a upomínky*, části 139, *Večery na Žofíně* a orchestrální instrumentace ze selanky *V podvečer* (1893).

Bedřich Smetana (1824–1884) bývá označován za zakladatele české národní hudby a opera **Prodaná nevěsta** v tom sehrála nejdůležitější roli. Její obrovská popularita vedla i k tomu, že vznikaly nejrůznější úpravy tohoto díla a jeho částí. Fantazie z pera dirigenta a skladatele **Karla Kovařovice** (1862–1920) není vlastně tak úplně fantazie, jako spíše medley, směska z opery, která navíc do značné míry kopíruje Smetanovu instrumentaci.

(přestávka)

Pyšná princezna (1952), režie Bořivoj Zeman

Dalibor C. Vačkář (1906–1984) zdědil hudební profesi po otci, Václavu Vačkářovi, autorovi *Vzpomínky na Zbiroh*; psal i vážnou hudbu, ale známá je v podstatě jen jeho tvorba pro film, zejména snímky Bořivoje Zemana jako *Anděl na horách* či *Pyšná princezna*.

Tajemství hradu v Karpatech (1981), režie Oldřich Lipský

Luboš Fišer (1935–1999) patří k nejvýznamnějším českým skladatelům druhé poloviny 20. století, a to jak v oblasti vážné hudby, tak filmové a televizní (*Adéla* ještě nevečeřela, *Smrt krásných srnců*, *Arabela*, *Mach a Šebestová*...). V úvodní znělce *Tajemství hradu v Karpatech* mistrovsky karikuje vypjatou operní orchestrální hudbu 19. století.

Kolja (1996), režie Jan Svěrák

Ondřej Soukup (*1951) je autor popových písní, muzikálů a filmové hudby. Obdržel dva České lvy za hudbu (*Nejasná zpráva o konci světa*, *Tmavomodrý svět*).

Spalovač mrtvol (1968), režie Juraj Herz

Zdeněk Liška (1922–1983) odmítl Herberta von Karajana, když u něj slavný dirigent chtěl objednat skladbu pro Berlínské filharmoniky, s tím, že píše hudbu jen pro film. A v oboru filmové hudby byl Liška opravu extratřída – jeho hudba není pouhým doprovodem pro dění na plátně, spolupodílí se na vyprávění a často mu přímo dominuje. Liškův mimořádný talent pro filmovou hudbu nejrůznějších žánrů dokládá dlouhá řada snímků mnoha renomovaných režisérů (např. *Vynález zkázy*, *Vyšší princip*, oskarový *Obchod na korze*, *Markéta Lazarová*, *Už zase skáču přes kaluže*, *Jáchyme hoď ho do stroje*, *Třicet případů majora Zemana*...).

Cirkus Humberto, Což takhle dát si špenát, Návštěvníci

Karel Svoboda (1938–2007) je znám hlavně jako autor *Lady Carneval* a dalších známých popových písní, velmi bohatá je však i jeho tvorba pro seriály a filmy. Z jeho muzikálové tvorby zahrál PSO v roce 2022 hudbu z *Noci na Karlštejně* a *Draculy* v úpravách M. Hyblera.

Krakonoš a lyžníci (1980), Páni kluci (1975), režie Věra Plívová-Šimková
Petr Hapka (1944–2014) je dalším představitelem autora popových hitů a filmové hudby zároveň. Výběr z jeho hudby jsme zvolili jako poctu paní režisérce Plívové-Šimkové, které do Chuchelny u Semil přejeme hodně zdraví k 90. narozeninám.

Pan Tau (1966), režie Jindřich Polák

Jaromír Vomáčka (1923–1978) je známý hlavně díky hitům jako Zhasněte lampiony nebo Vánoce, Vánoce přicházejí. Milovníci dechovky možná znají Bubenické tango. Po okupaci v roce 1968 Vomáčka napsal a nazpíval píseň Dobře míněná rada aneb Běž domů Ivane, za kterou si vysloužil zákaz tvorby. Původní Vomáčkovo téma Pana Tau dnes zazní podle pozdější verze, pod níž jsou podepsáni Vlastimil Hála, Jiří Malásek a semilský rodák Jiří Bažant (1924–2011).

Martin Hybler

Turnovský rodák absolvoval skladbu na Pražské konzervatoři (prof. Bohuslav Řehoř), současně se věnoval též studiu dirigování u Miroslava Košlera a Miriam Němcové. V roce 1999–2009 pokračoval ve studiu skladby na Akademii múzických umění v Praze v kompoziční třídě V. Riedlbaucha v bakalářském a magisterském studiu, v doktorandském studiu pak u Ivana Kurze.

Martin Hybler je autorem mnoha opusů současné hudby, zahrnující tvorbu pro sólové nástroje, komorní soubory až po velká symfonická díla. Pro svou stylovou všestrannost a melodický cit je též vyhledávaným aranžérem. Upravuje a instrumentuje skladby starých mistrů i populární hudbu a jazz. Jeho skladby zazněly v podání významných orchestrů (jako je Česká filharmonie či Orchester Berg) a na festivalech doma i v zahraničí (např. na Pražském jaru).

Martin Hybler se rovněž profiluje jako dirigent crossoverových i klasických orchestrálních koncertů. Věnuje se také pedagogické činnosti a dlouhodobě podporuje amatérské muzicírování.

www.hyblermusic.eu

Kristýna Anežka Poláková

Rodačka z Klokočských Louček nedaleko Turnova, studovala klasický zpěv u Dany Burešové na Pražské konzervatoři a v roce 2022 absolvovala na Plzeňské konzervatoři u Simony Procházkové. Je externistkou v Divadle J. K. Tyla v Plzni a vyučuje v soukromé základní umělecké škole. V Podkrkonošském symfonickém orchestru začala hrát v roce 2014 jakou houslistka, v současné době hraje v sekci viol.

Podkrkonošský symfonický orchestr založil v roce 1954 Jiří Matlas. Postupně vybudoval věhlasné těleso, které koncertovalo až do roku 1990. Ve své nové podobě vznikl PSO v roce 2007 a funguje jako samostatný spolek. Hraje v něm bez nároku na honorář přes 80 hudebníků z okruhu zhruba 100 kilometrů kolem Semil, kde orchestr sídlí. Převážně se věnuje symfonické hudbě 19. století, ale uvádí i novější hudbu včetně filmové a populární. Jako hosty si zve významné české sólisty (Marie Fajtová, soprán, Ivan Ženatý, housle). Pravidelně spolupracuje s různými uměleckými subjekty z regionu. Převzal Cenu Města Semily 2017 za "více než desetileté souznění hudebníků všech věkových kategorií, nevšední umělecké zážitky a skvělou reprezentaci města".

PSO s houslistou Ivanem Ženatým a dirigentem Josefem Kurfiřtem
Trutnov, Uffo, 17. 11. 2022

PSO s dirigentem Markem Müllerem, Pěveckým sborem Ještěd a Děčínským pěveckým sborem
Semily, Fabrika 1861, 18. 11. 2023

I. housle

Jaroslava Petrásková
Magdalena Čapková
Veronika Svobodová
Kristýna Kalkusová
Tereza Slačiková
Šárka Košťálová
Šárka Lochmanová
Jiří Plucha
Vojtěch Tichý
Dominik Carda
Nina Marková
Viola Janáková
Julie Pospíšilová

II. housle

Hana Červenková
Matěj Sucharda
Miroslava Hubačíková
Diana Kábelová
Josef Stolín
Vlasta Pospíšilová
Johanka Mewaldová
Žaneta Hubačíková
Sára Bažantová
Anna Procházková
Barbora Kaplanová
Jana Bevilaqua
Iveta Drahoňovská

violy

Zuzana Formáčková
Jan Hudousek
Karel Korál
Martin Brož
Matěj Kraus
Ludmila Brázdilová
Štěpánka Kačírková
Monika Vyšanská
Simona Štejflová
Kristýna Poláková
Anna Tvrzníková

violoncella

Jiří Sládeček
Adam Šulc
Josef Mlčoch
Kristýna Davidková
Tereza Kábelová
Adéla Zajptová
Adeline Činčurová
Eliška Nosková
Dorotka Košťálová

kontrabasy

Roman Mlejnek
Lenka Vaníčková
Rostislav Rež
Jan Tomeš

flétny

Monika Patočková
Jana Podzimková Kozlová
Tereza Jakubů
Pavlína Drmlová

hoboje/anglický roh

Martin Švancar
Nikola Žáková

klarinet/basklarinet

Anna Dvořáková
Jan Kraus
Jan Bubeník

fagoty

Hynek Řezníček
Pavel Rensa

lesní rohy

Lenka Libenská
Vojtěch Závěrka
Štěpánka Černá
David Kubeš
Adam Varmuža, j. h.

trubky

Martin Petrák
Štěpán Runát
Jakub Procinger

pozouny

Marek Hauschwitz
Michaela Heřmanová
Daniela Kvapilová
Vojtěch Stříbrný

tuba

Jan Bařinka

bicí nástroje

Petr Holubička
Jiří Trnka
Lucie Zuzánková Holubičková
Vojtěch Marek
Jan Bárta, j.h.

harfa

Karolína Matysová

klávesové nástroje

Marcela Jandová

Děkujeme sponzorům a mecenášům

Kuršel Family Foundation

SEMILY

4roads

JUDr. Petr Holubička, advokát

Ondřej Kráčalík

Manželé Runátovi

www.pso.ic.cz

Dramaturgie: Petr Holubička, Martin Hybler, Roman Mlejnek, Hana Červenková
Vedení orchestru: Hana Červenková, Petr Holubička, Roman Mlejnek
Programová brožura: Roman Mlejnek